

Zpráva o vzdělávacích akcích uskutečněných v divadelní sezóně 1987/88

Mým úkolem je informovat vás o realizovaných vzdělávacích akcích, uskutečněných v minulé divadelní sezóně. Přehled o nich spolu s některými základními údaji naleznete na str. 5 a 6 písemného materiálu, vydaného pro potřeby dnešního setkání. Je to přehled o samostatných vzdělávacích akcích. K němu je zapotřebí připočítat i všechny soutěžní, ale i nesoutěžní přehlídky a rozbory a hodnocení inscenací, které jsou na nich prováděny, jakož i obě akce, mající charakter divadelní dílny, tj. FEMAD v Libici n. C. a Krajskou dílnu dětského divadla v Mnichově Hradišti.

Nejrozsáhlejší akcí byl roční Kurs metodiků divadelních oborů. Potřeba realizace systematické přípravy odborných pracovníků na kvalitativně vyšší úrovni, než tomu bylo dosud, se projevila jako nezbytná pro zabezpečení úkolů, které jsou stanoveny Hlavními směry rozvoje kultury a umění na léta 1986-90 a zejména pro zabezpečení stále rozsáhlejších a kvalitativně vyšších úkolů, které budou v budoucnosti nutně kladeny na oblast kulturně výchovné činnosti. Mimo to, došlo v okresech kraje k situaci, kdy - až na výjimky - byla na jedné straně řada poučených amatérských režisérů, na straně druhé pak většina metodiků bez odpovídající odborné přípravy. I to se stalo impulsem k tomu, abychom přistoupili k vzdělávání metodiků tak, aby byli co nejlépe vybaveni pro své působení v okresech a místech.

Uvedený záměr se stal skutečností. Kurs metodiků divadelních oborů byl zahájen v březnu 1987 a zakončen v březnu 1988. Uskutečnil se v rámci krajských přehlídek a dílen v Rakovníku, Nymburce, Žlebech, Libici n. C., Žebráku a Mnichově Hradišti, dále ve dvou týdenních soustředěních na Kaplickém divadelním létě a Jiráskově Hronově.

Kurs navštěvovalo osm metodiků okresních kulturních středisek (příležitost žel nevyužily okresy Beroun, Kladno, Praha-západ a Příbram) dva metodici pražských OKD, čtyři odborní pracovníci

profesionálních kulturně výchovných zařízení klubového typu, jimž je svěřena péče o ZUČ a sedm zájemců z řad dobrovolných kulturně výchovných pracovníků o práci v divadelních oborech. Ne všichni však studium úspěšně ukončili. Při slavnostním vyřazení posluchačů obdrželo osvědčení o absolvování kursu 18 absolventů z uvedených 21 posluchačů.

Obsahem kursu byla příprava kulturně výchovných pracovníků pro metodickou práci v divadelních oborech, tj. v oblasti amatérského divadla, loutkového divadla, dětského divadla a dramatické výchovy. Jeho hlavním obsahem byla výuka dramaturgie a kritického hodnocení inscenací, doplněná výukou dějin divadla, základů divadelní režie, scénografie, dramatické výchovy a některých dalších předmětů. Organickou součástí výuky byly některé základní otázky teorie kultury, teorie kulturně výchovné činnosti a kulturní politiky se zřetelem k práci metodiků v okresech a místech. Nedílnou součástí výuky byla účast posluchačů na všech představeních, konaných v době soustředění na krajských či národních přehlídkách a dílnách a účast na jejich hodnoceních a rozborech.

Vedoucí lektorkou kursu byla Jarmila Černíková, organizačním vedoucím Milan Strotzer. Dalšími lektory byli Zdeněk Pošíval, Rudolf Felzmann, Milan Schejbal, Kateřina Fixová, Petr Kolínský, Jindra Delongová, Milada Mašatová, Alena Urbanová, dr. Soňa Hermochová a členové krajských odborných porot. Kurs metodiků divadelních oborů byl typem vzdělávací akce, umožňující posluchačům systematickou přípravu pro fundovanou činnost v oblasti metodického vedení amatérské divadelní činnosti. Posluchači kursu nezískali jen potřebné vědomosti a zkušenosti k své práci, navázali také potřebné osobní kontakty, a to jak mezi sebou, tak s řadou odborníků, jejichž schopností mohou využít ve své metodické činnosti, v porotách, při vzdělávacích akcích a v dalších formách odborné pomoci kolektivům ZUČ. Nahlédnutí za hra-

nice okresu a účastí na ústředních přehlídkách i za hranice kraje, vybavilo absolventy kursu potřebným přehledem, který je nezbytný pro poměrování výsledků práce v regionu, v kterém působí, který je také korektivem a vodítkem jejich vlastní metodické činnosti, směřující k permanentnímu zvyšování úrovně práce divadelních souborů a všestrannému rozvoji divadelní činnosti a tím i k soustavnému obohacování všech, kdo na ní participují. Závěrečné volání účastníků popsané vzdělávací akce po jejím pokračování se stalo známkou toho, že vynaložený čas, síly a prostředky byly investovány účelně a smysluplně. Věřme, že budou dále zúročeny ve vlastní činnosti absolventů kursu, ve výsledcích jejich práce.

Poněkud více jsem se zdržel u Kursu metodiků divadelních oborů, bylo to proto, že se jednalo o ojedinělou a patrně vůbec první a jedinou akci svého druhu. Můj komentář k dalším akcím bude podstatně stručnější.

Pokud jde o nastavbu kursu divadelní režie a nastavbu kursu dramatické výchovy dětí netřeba tento specifický druh vzdělávací činnosti dále popisovat nad to, co je u obou akcí uvedeno v materiálu, který máte v rukou. Chtěl bych jen konstatovat, že této vzdělávací příležitosti nebylo dosud využito v takové míře, jakou jsme očekávali, a tudíž zároveň vyzvat absolventy kursu, aby jí v další divadelní sezóně potřebně využili.

Součástí tohoto nastavbového vzdělávání byly dvě další akce, tj. seminář, nazvaný „Současné světové divadlo“ a seminář k problematice dětského divadla. Zde můžeme naopak konstatovat, že využití obou příležitostí k obohacení vědomostí a získání zkušeností byly využity více než uspokojivě, tak říkajíc na doraz kapacitních možností. Poslání obou seminářů se však nevyčerpává určením pro absolventy dlouhodobých kursů, neboť obě akce byly otevřeny i dalším poučeným a zkušenějším amatérským divadelníkům. Oba semináře lze označit jako

jedny z nejzdařilejších akcí z těch, které se uskutečnily v průběhu minulé divadelní sezóny na půdě našeho kraje.

Zprávu o uskutečněných vzdělávacích akcích je třeba doplnit o účast středočeských divadelníků na akcích konaných při příležitosti ústředních divadelních přehlídek, zvláště na národní přehlídce Dospělí dětem ve Stráži pod Ralskem, na národní přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souboru ve Vysokém nad Jizerou, na národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách, na Šrámkově Písku, na Kaplickém divadelním létě a konečně i na Jiráskově Hronově v jeho Klubu mladých divadelníků. Tyto možnosti, ne nevýznamně doplňující možnosti kraje byly využívány různou měrou, rozhodně však ne vyčerpávajícím způsobem. Je to sice do jisté míry pochopitelné pro skutečnost, že jsou v našem kraji a k tomu systematicky a návazně uspokojovány potřeby vzdělávání Středočeským krajským kulturním střediskem a některými OKS. Domnívám se však, že příležitostí k získání poznatku není nikdy dost a měly by být tudíž využívány plně.

Uvedené ústřední vzdělávací akce se konají pravidelně vždy ve stejném ročním období. Vyzývám proto zájemce, aby se s předstihem - jaksi bianco -přihlásili u Středočeského KS. S předstihem proto, že termín k zaslání přihlášek na ÚKVČ nebývá příliš dlouhý a tak se stává, že se nepodaří zajistit skutečné zájemce včas a příležitostí pal: není bezezbytku využito. Předběžným přihlášením a při uvedení telefonického spojení by mohl vzniknout potřebný rezervoár zájemců, kteří pak mohou být operativně i ve velice krátkém čase vyrozuměni a možnosti, které skýtají ústřední vzdělávací akce, plně využity.

Tolik ke zprávě o vzdělávacích akcích, uskutečněných v divadelní sezóně 1987/88.

Informace o plánovaných akcích v následném období

Mým dalším úkolem je informovat vás o plánovaných akcích pro následné období. Úkol mám usnadněn tím, že kompletní přehled o nich máte v rukou - viz str. 6, včetně termínů, míst konání a obsahového zaměření či repertoáru. Budu tedy povídat jen o tom, co není psáno a co je dobré doplnit nad to, co psáno je.

Dovolíte-li, začnu vzdělávacími akcemi tak, abychom navázali bezprostředně na předchozí bod programu.

V příští divadelní sezóně bude jednak pokračovat nástavba Kursu divadelní režie, přičemž se počítá s jejím ukončením ke konci divadelní sezóny. Součástí bude opět nástavbový seminář, který bude však otevřen i pro další pokročilé amatérské divadelníky. O divadelní oblasti, v níž se v současnosti nachází nemálo (ne-li nejvíce) podnětů pro naše současné divadlo, tj. o divadle Orientu a o divadle v rozvojových zemích bude přednášet dr. Stanislav Slavický z Divadelního ústavu, přičemž slovo bude nad obyčej doplněno množstvím obrazového materiálu a videozáznamy.

Podobně bude pokračovat i nástavba Kursu dramatické výchovy dětí, včetně tematicky zaměřeného semináře, věnovaného hudební výchově v dětském divadelním souboru. S ukončením této nástavby počítáme rovněž koncem divadelní sezóny. Připravujeme však jeden nástavbový seminář navíc, který bude věnován režii a tvarování v dětském divadle. Jeho původně zamýšlené zařazení na podzim r. 1989 není však z časových důvodů realizovatelné. Uskutečníme jej proto na jaře v roce následujícím.

Nejrozsáhlejší vzdělávací akcí by měl být Kurs dramatické výchovy, který bude organizovat LK SKKS. Nábor do tohoto kursu bude zahájen v nejbližších měsících. První soustředění je plánováno na únor 1989. Jedná se o výjimečnou příležitost pro ty, kdož se zabývají dětským

divadlem. Při přípravě učebního plánu bylo využito všech dosavadních zkušeností z organizování tohoto druhu vzdělávání a lze předpokládat, že by se tento vzdělávací projekt mohl zasadit rozhodující měrou o kvalitativní proměnu v oblasti dětského divadla a dramatické výchovy ve Středočeském kraji. Zájemci o studium v tomto kursu se mohou již nyní hlásit buď přímo v LK, případně u mne.

Složitá situace v dramaturgické volbě, do které se české divadlo dostalo v posledních letech, nás přivádí k potřebě znovuoobnovení tzv. dramaturgických seminářů. Nepůjde však až tak o službu, která by soubory dramaturgicky orientovala cestou nejlehčího odboru, půjde spíše o objevování možností současné dramatiky, **kvalitní** dramatiky, ale i objevování nevyužitých možností dramatiky starší. Dramaturgicky seminář v Žebráku by měl zahájit souvislou řadu příležitostí k inspiraci pro dramaturgické hledání souborů.

Potřeba radikální proměny stavu v oblasti divadla pro děti, tj. v současnosti nejslabšího článku divadelní činnosti vůbec, nás přivedla k nutnosti specifického zaměření na tuto oblast. Prvním samostatným vzdělávacím počinem by se měl stát seminář, který se uskuteční v rámci krajské soutěžní přehlídky inscenací her pro děti v Rakovníku. I on by měl zahájit souvislou řadu vzdělávacích akcí - systematické přípravy těch, kteří se věnují divadlu pro děti.

Potud k plánovaným vzdělávacím akcím pro období příští divadelní sezóny a ještě o kousek dál.

Pokud jde o přehlídky, soutěže a divadelní dílny, tj. akce krajského festivalu ZUČ - opět vše základní naleznete v písemném materiálu, který máte před sebou, a to na stranách 3 a 4. Pochopitelně u nejbližších akcí je uveden program, u vzdálenějších nikoliv, neboť v tuto chvíli nemůže být znám.

V programu FEMAD si pouze opravte jeden údaj pro nastalou změnu: 24. 9. na místo souboru z Ořechova s Jarryho Ubu králem, který pro vojenské cvičení představitele titulní role nemohl potvrdit smlouvu o vystoupení, bude hrát pražský soubor Pro Váz, studentů VŠE, hru Wolfganga Borcherta - Venku přede dveřmi.

Program Erbenova žebračku platí tak, jak je uveden. Dovolte, abych vás jménem organizátorů pozval na jednotlivá představení, z hlediska metodického pak přednostně na představení Jiráskova Temna, neboť Erbenův Žebraček je letos přehlídkou, zabývající se problémy současného uvádění divadelní klasiky a inscenace Temna je jedním z nemnoha skutečně zdařilých a inspirujících inscenačních počinů. Zájemci si mohou vstupenky zajistit buď na OKS v Berouně, mohou se však přihlásit i u mne.

Program krajské přehlídky inscenací her pro děti není dosud termínově upřesněn, navíc bude obohacen o inspirativní představení hostujícího souboru v závěru přehlídky.

V pořadí čtvrtá Krajská dílna dětského divadla v Mnichově Hradišti bude věnována problematice divadelní režie v dětském divadelním souboru se specifickým zaměřením na otázky prostoru a významotvorného aranžmá. Program vystoupení souboru není dosud stanoven. Bude sestaven z 15 přihlášených inscenací a ukázek práce souboru z Hostivic, Neratovic, Mělníka, Slaného, Sedlčan, Mladé Boleslavi, Bakova n. Jiz., Brandýsa n. L., Lysé n. L., Benátek n. Jiz., Benešova Slap, Dolních Kralovic a Kralup n. Vltavou.

O většině dalších akcí krajského festivalu ZUČ nelze poskytnout více důležitých informací, než ty, které jsou vám k dispozici písemně. Výjimku zde tvoří dvě zásadní změny. První se dotýká krajské soutěžní přehlídky vospělých amatérských divadelních souborů, tj. Středočeských divadelních her v Nymburce a Wintrova Rakovníka.

Středočeské divadelní hry, jako jedna z částí této přehlídky, bude nadále konána pouze v jednom víkendu či prodlouženém víkendu, tj. celá přehlídka ve třech víkendech oproti až dosud byvším čtyřem.

To má souvislost s druhou změnou, respektive s novinkou - s obnovením krajské přehlídky dětských divadelních a loutkářských souborů s výběrem pro národní přehlídku v Kaplici. Nejednou jsme již hovořili, a to i zde na našem setkání v Hronově, o skutečnosti, že oblast dětského divadla a dramatické výchovy v našem kraji náleží k nejslabším článkům divadelní činnosti. Dlouhodobá absence systematické péče o tuto oblast přivedla kraj do situace, kdy byl označován jako jeden z nejhorších či nejhorší vůbec. V posledních čtyřech letech bylo učiněno nemálo kroků ke změně tohoto stavu. Jedním z nejvýznamnějších byla proměna někdejší krajské přehlídky v krajskou dílnu dětského divadla. Její 3 úspěšné ročníky potvrdily prospěšnost tohoto kroku. Ostatně, ten nadcházející ročník je již obeslán tolika soubory, že je nebudeme moci ani všechny přijmout a budeme nuceni, ač neradi, přistoupit poprvé k selekci účastníků. Proměna přehlídky v dílnu a další kroky učiněné na pomoc žádoucímu rozvoji dětského divadla napomohly zformovat dostatečnou základnu poučených vedoucích dětských divadelních souborů a tím i systematicky pracujících souborů. Dostavily se i první výrazné výsledky práce v inscenacích. Nastala situace, kdy je zapotřebí tento základ dále rozvíjet. Díky pochopení pracovníků Společenského klubu pracujících ROH v Mnichově Hradišti a OKS v Mladé Boleslavi byly vytvořeny podmínky pro obnovení krajské soutěžní přehlídky, která se bude konat vždy koncem března, případně začátkem dubna tak, aby byla zabezpečena nutná bezprostřední návaznost na národní přehlídku. Současná absence této bezprostřední návaznosti přináší nežádoucí efekty, neboť u dětí nastávají značné posuny v psychofyzickém vývoji během poměrně krátké doby, a tak se stává, že inscenace, která bezvýhradně hraje v listopadu na krajské dílně prim,

dozná do června v Kaplici propastných proměn, většinou žel, k horšímu. Obnovením krajské soutěžní přehlídky nebude nikterak dotčena stávající krajské dílna dětského divadla. Vzniknou tak 16. dvě soustředěné akce v roce, které budou moci spolu daleko účinněji podporovat další rozvoj dramatických činností dětí. Mnichovo Hradiště se od příštího roku stane mekou dětského divadla ve Středočeském kraji.

Vše podstatné k vlastním plánovaným akcím pro příští období divadelní činnosti v našem kraji bylo řečeno. Nicméně, rád bych ještě připojil několik poznámek o akci - lépe řečeno o procesu, k jehož realizaci je, dle mého soudu, čas nejvyšší.

Až do této chvíle jsme, s výjimkou Jarmily Černíkové, hovořili, hodnotili a uvažovali o té části amatérské divadelní obce, která se zúčastňuje krajských přehlídek, vzdělávacích akcí, u níž jde buď zcela či převážnou měrou o činnost, která se popravu nazývá zájmovou uměleckou činností. Stejným termínem jsme si však zvykli označovat i činnost souborů - kolektivů, u nichž převažuje jiná, než umělecká činnost. To má řadu příčin a souvislostí, včetně praxe nastolené stávajícím divadelním zákonem a ještě dříve nedomyšlenými Zásadami o ZUČ, vydanými MK České socialistické republiky v r. 1972, které jsou dosud jediným platným dokumentem pro oblast ZUČ. To je však samostatná kapitola pouze související s problémem, o kterém chci hovořit. Tento problém mj. tkví v tom, že stávající legislativní prostředky kultury onen typ „divadelních“ kolektivů, u nichž převažující činností je činnost jiná než umělecká, ani nezavazují, ani je z oblasti ZUČ nevyčleňují. Jinými slovy: můžeme na těchto kolektivech chtít prostřednictvím nejrůznějších společenských mechanismů poučenou cílevědomou a tvůrčí divadelní činnost, ale ony nejsou povinny takovou aktivitu akceptovat, neboť jejich společenský přínos se může realizovat na jiné bázi než umělecké. Ale ještě ani to není to

podstatné, o čem chci hovořit. Uvádím to jako souvislost, kterou je třeba mít na zřeteli. Jádrem tohoto problému ve vztahu k rozvoji ZUČ, jmenovitě amatérského divadla, a plnění jeho společenského poslání je v tom, že ať chceme nebo nechceme, je a měl by i nadále být tento typ kolektivů širokou základnou pro vznik skutečných divadelních souborů, pro činnost v oblasti umělecké. Je nejvyšší čas, abychom tyto divadelní kolektivy - a dovolím si tvrdit, že jich je naprostá většina z těch, které jsou podle divadelního zákona registrovány - je nejvyšší čas tyto kolektivy citlivě zapojit - vtáhnout do oblasti zájmové **umělecké** činnosti. Využít k tomu všechny dostupné prostředky, mezi nimiž by měly sehrát hlavní úlohu divadelní přehlídky a ještě lépe divadelní dílny, a to zejména v okresech. Spolu s nimi zapojení vedoucích osobností těchto souborů do vzdělávacích akcí, jejich vysílání na přehlídky krajské a ústřední, zapojení vedoucích osobností souborů do práce okresních poradních sborů pro divadlo, přímá profesionální pomoc metodického charakteru a všechny další možné způsoby, jimiž lze otevřít cestu k poučené, cílevědomé a tvůrčí divadelní činnosti, k pochopení její podstaty a smyslu v našem současném životě.

Proč najednou takovéto volání?

Za prvé, není to tak docela najednou - zasvěcení divadelníci ví, že je to letitá úporná snaha metodických zařízení zapojit do společné divadelní rodiny, která pochopila proměnu poslání amatérského divadla, co nejvíce souborů. Je pravdou, že ne vždy se to podařilo, ne vždy byly zvoleny optimální způsoby, ne vždy byla snaha o vtažení souboru do širšího divadelního dění provedena citlivě - **citlivě**: to je zvláště důležité slovo - mnohdy soubor odradila první účast v soutěžní přehlídce, neboť to byla vůbec první možnost setkání souboru s pro něj dosud cizím chápáním amatérské divadelní činnosti. Patrně mělo mít ono vtažení citlivě volenou předehru, využít jiných

prostředků než přímé soutěžní konfrontace.

Za druhé: žijeme v době, kdy využití vědeckých poznatků v praxi počalo dosahovat překotného tempa, s čímž je spojen i vznik stále nových atraktivních zájmových činností, které nutně odvádí část těch, kdo se zabývali či zabývají divadlem. Za třetí: a to je dle mého soudu moment podstatný - naše současnost je ve znamení úsilí o přestavbu hospodářských a ekonomických mechanismů. Praxe souborů a jejich zřizovatelů počala avizovat, že se v současné fázi tohoto úsilí poněkud zapomíná na to, že bez změn společenského vědomí nelze trvale dosíci ani změn jiných. Mohlo by se tudíž stát, že než si znovu všichni uvědomíme tuto zákonitost a budeme podle ní jednat, bude pro mnohé zřizovatele jednodušší pod tlakem ekonomiky omezit či zcela opustit takové činnosti, které nepřinášejí finanční efekt. Nemýlím-li se, divadelní soubory by pak nutně patřily z tohoto hlediska k nejméně žádoucím, zvláště pak ty, jejichž činnost není pravidelná a jejichž inscenační výsledky zřizovatele nerepresentují v širším divadelním dění. Mohlo by tak lehce dojít k dalšímu radikálnímu úbytku souborů, zvláště těch, které dosud nedošly k pochopení proměn smyslu současné amatérské činnosti, čímž jsou tím více zranitelné ve své existenci, které jsou však cenným rezervoárem rozvoje amatérské divadelní činnosti jako celku.

Ono citované za druhé a za třetí je však jen katalyzátorem procesu, který probíhal v minulých cca 15-20 letech. Má osobní zkušenost, ale i zkušenost řady dalších pracovníků v oblasti amatérského divadla říká, že tam, kde se nepovedlo se soubory navázat kontakt, a byly ponechány samy sobě, kde byl přijat pohodlný názor, že jakékoliv snahy o jejich vtažení do širšího společenského divadelního dění by mohly ohrozit jejich existenci, tam tyto soubory dnes již namnoze prakticky neexistují. A naopak, kde cesta k souboru nalezena byla, kde došlo ze strany souboru k

pochopení smyslu současného amatérského divadla, tam také jsou tyto soubory stálicemi divadelního dění v kraji. Mnohé z nich patří k nejlepším souborům vůbec.

Statistika nám sice vypovídá o tom, že souborů neubývá, zaznamenáváme i jistý, byť nevelký, nárůst jejich počtu, to je však způsobeno vznikem nových souborů (povětšinou méně početných a bez jakéhokoliv materiálně technického zázemí), které většinou vznikají ve větších centrech. Došlo tak k nežádoucímu úbytku souborů ve venkovských sídlech.

Obracím se proto na všechny metodiky OKS, odborné pracovníky místních kulturně výchovných zařízení, ale i na všechny amatérské divadelníky, kterým leží budoucnost amatérského divadla na srdci, aby využili všech dostupných možností k zapojení dalších a dalších souborů do smysluplného divadelního dění na poli zájmové **umělecké** činnosti, aby využili svých zkušeností a věnovali své síly kromě práce ve svých souborech i k uskutečnění tohoto potřebného procesu, který nelze uspěchat, ale ani nechat poklidnému vývoji, který by nutně vyústil v pozvolné vymizení souborové základny, o níž jsem zde - promiňte, že poněkud dlouze - hovořil.

Dovolte mi, abych v závěru svého vystoupení využil příležitosti dnešního setkání a vyjádřil poděkování všem divadelním souborům a jejich zřizovatelům, organizátorům divadelních akcí krajského festivalu ZUČ, spoluorganizátorům vzdělávacích akcí, členům krajského poradního sboru, lektorům, členům krajské poroty a všem dalším spolupracovníkům za jejich práci, kterou přispěli k dalšímu rozvoji amatérského divadla ve Středočeském kraji. Dovolte, abych jmenovitě poděkoval zvláště členům DS Tyl z Rakovníka a DS Vojan z Libice n. C, kteří se podíleli měrou největší na vzorném zabezpečení krajských akcí v minulé divadelní sezóně, abych jmenovitě poděkoval Jarmile Černíkové

za nejrozsáhlejší lektorskou činnost a odbornou pomoc divadelním souborům a v neposlední řadě Milanu Shejbalovi, který se v minulé divadelní sezóně nejvíce podílel na práci krajské poroty a nemalou měrou i na lektorské činnosti při vzdělávacích akcích.

Členům Divadla AHA! z Lysé n. L. přeji, aby se jim zdařila obě dnešní představení v Jiráskově divadle. Přeji hodně zdaru souboru z Rakovníka na svitavské přehlídce a souboru z Bystřice u Benešova na národní přehlídce ve Vysokém n. Jiz.

Vám všem pak přeji dobré zdraví, mnoho tvůrčích sil a fantazie do další divadelní práce.